

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 51. Ecclesia Anglicana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

sterium conditurus; quam sibi concessam Sæculum X.
 Monachis Regulam S. Benedicti profiten- A. C. 975.
 tibus implevit. Ipse quoque in illud Mo- Epitaph. ap.
 nasterium se recepit, in quo post quatuor Baron. ann.
 annorum spatium, annos natus septua- 977.
 ginta duos, undecima Novembris, anno
 reparatæ Salutis nongentesimo octogesim-
 o primo mortalitatem exiit.

§. LI.

Ecclesia Anglicana.

In Anglia Rege Edgardo fatis functo, an-
 no nongentesimo septuagesimo quin-
 to, successit Eduardus filius, Regina No-
 verca & non nullis Proceribus necquid-
 quam obsistentibus, qui ut Reginæ filium
 in Throno sedentem conspicerent, nul-
 lum non lapidem movebant; nam S.
 Dunstanus jubens, Crucem sibi de more *Sup. §. 28.*
 præferri, in medium conventum intra- *vit. Malmes.*
 vit, Eduardum legitimum Regni Hære- *II. reg. c. 9.*
 dem omnibus præsentavit, unxit, & Pa-
 tris loco fuit, quamdiu Princeps juvenis
 regnum brevissimum, videlicet anno-
 rum duorum & sex mensium tenuit.
 Tunc vero Clerici, ob effrenem vitæ li-
 centiam ex Ecclesiis Cathedralibus antea
 pulsæ veteres querelas recoquere; quam
 tristis fors esset, se ex sedibus suis pelli
 ab Advenis; neminem autem Clerico-

Sæculum X.
A. C. 975.

rum jam existeré, cui non similis fortuna timenda esset. Nec deerant Optimates querulantibus faventes, atque inter alios Alfierius vir in Regione Merciorum potentissimus, qui omnia pene monasteria a S. Ethelwoldo Episcopo Wintoniensi fundata evertit. Nemini vero magis quam S. Dunstano, utpote Reformationis Auctori, irascebantur.

Ad componendas turbas convocatum est Concilium Wintoniæ, cui S. Dunstanus præfuit. In eo Clerici causa ceciderunt, quam nullo jure defendere poterant; ergo ad preces convertuntur, & Rege juvene quoque, Proceribusque S. Dunstanum rogantibus, ut supplices restitueret, deliberantem, quid responderet, subitum prodigium confirmavit. Crucifixi effigies in pariete Refectorii, in quo sedebant Patres, affixa, locuta fuisse fertur, & clara voce dixisse: *Nihil fiet, nihil fiet.* Rex & Proceres perterriti exclamare, & Deum laudare, Clerici vero obmutescere.

§. LII.

Turquetuli Abbatis pars vitæ extrema.

Eodem anno nongentesimo septuagesimo quinto e vita migravit Turquetulus